

Od našich přátel

PUEBLO, COLO., 15. srpna, 1916. — Motto: *Hoj Triglav!* (Triglav — jeden z největších vrchů. "Mekka" turistů jižních Alp, na rozhraní Kranjska, Korutan a Itálie; výška jeho 2,864 metry.)

Vzhledu hrde nesou svoje bílé (zasněžené) hory —
Ty's jistě paměťkou a věrným strážcem
Žijících v okolí své Slovanského pláťmé,
Ty nešetyná krásná škola, chlubu Triglav!

"Triglav" jest jméno nejvyšší hory jižních Alp a její pojmenování (česky Triglav) odvozeno jest od pravého významu toho názvu, totiž že temeno obou hor — jedna velikánská obrovská skála — sbíhá se, čili vřehol, ve tři hlaavy, kteréž svoji výškou značně se od sebe dělí; nejvyšší jest as o 100 metrů vyšší svých dvou družů.

Triglav jest dobře znám ve světové turistice, ba zhusta jest Mekkou této. Cesta však na něj jest značně obtížná, mezi skalami mi roklemi uměle zřízená — 6 až 8 hodin chodce potřebuje času, by dospěl mohl temene hory. Nikdy znám v životě nezapomene onoho božského, čaroverného pohledu ten, jenž vzlíží se mi kdy výšok s této hory. — Ze skalní vysočiny této skýtán jest čarokrásný rozhléd až do velmi vzdáleného kolem okolí jako pestré seskupení alpských hor v strany Tyrol, Salnohrad, Štýr, Hardec, Maribor a Ljubljani na Kranjsku, jakož ony přímořské země s městy: Rijeka, Terst, Gorice, rovněž na italské Benátky. Tyto všechny vzpomene mi oblasti, které, pokud možno jest, s hory této okem přehlédnou, ty, drubdy domovinou byly slovenského národa, nevzdám se mi Horních a Dolních Rakous, kdež spojoval se život jižních Slovanů v jedno se Slovany severními.

Pod Triglavem nalézá se nedaleko "Krnjský grad" (hrad) a "Go sprovedské pole", kdež nalézá se sídlo slovenských vojvodů, o čem jsem minule již byl podrobněji podotknul. Poblíž krásné romantické město, jedna z perel turistiky, Celovec, kapitál území Korutan — ještě před 20 léty v městě tomto obývali Slované více než 30,000. Zásluhou však germanizace se austrijské vlády tyto buďto vytlačili, buďto poněmčili, což se jim zdařilo tou mírou, že dnes čítá se v Celoveci věšdy 6,000 Slované. Náruček tento, dnes čítající asi ke 2 milionům příslušníků, jenž je se všech stran utiskovateli severu — od severu a západu Němci, s boku Maďary, dolů do moře zase Taliány — když div tedy, že emigrace tak malého národu se tolik zvětšila, že počet vysethovaných do Ameriky rovná se celé polovici emigrace české a sice 300,000; z toho 250,000 vystěhovalo se v posledních 20 letech. Zajímavé je podotknouti, že z těchto zmíněných 20 roků přeměněných emigrantů z celé Austrie čítá se jen 80,000. — Vraťme se však ještě k oně obdivuhodné skále Triglavu. Stejně jako v našich vlastech v Čechách jmenovitě jest to hora Říp a Blaník a jiných více — na Moravě jest to zvláště hora Radhošť, kol níž opředem jest velmi mnoho pěkných povídek, které uchovaly se až na naše doby. Rovněž tak jest tomu u Slované, kteří o zmíněném kopci Triglavu vyprávějí sobě zájímavé pověsti. Tak v jedné se praví, že za dávných časů na vrchu oné hory žil a proháněl se statečný jelen, jenž narozdí zlaté rohy. Stalo se, že podalho se jistě mu lovec asi z luku (šálpem) zasáhnouti tohoto do prsou. Krev, vytryskla z oně rány, dala podnět že na místě onom krásná růže rozkvétla. Jelen onen, byv raněn chřadnul, až pak zase přišel v oně místa svého zranění, kdež krásná růže, již tento spásl, nadával, čim se prý zpívala opět nadával.

Rovněž uchovaly se zajímavé povědky, které opřádají se kol této hory. Jeden z těchto začíná: "Pa bou šel na Triglavu (jako u zvanou táhne se tříkrát: na Triglavu) na visoké gore." Uvedl zde nějaký náčet z obsahu té písne v českém znění:

Uvoniti bych ještě pustil, kropiti však ne, neb kropiti ji budou moje božké slze.
Slovenec jsou zpěvným národem. V slovanském zpěvním světlé jsou známé skladby Slované: Volariče, Hajdrich, v novější době: Lajovec, Pjerbiče, a j. Největší pěvec Slované, Franc Prešer, žil v r. 1836. — Jak známo, za příkladem pěveckého družstva "Moravských učitelů" (jak jsem minule podotkl) vznikla mnohá družstva pěvecká v Rusku, "Slavjanská družina." Jmenovitě však u Slované v Ljubljani byla to "Glasbená Matica", kteráž vykazovala tu největší činnost. Zde v novém domově Americe asi před půl rokem z jugoslavanských časopisů možno stopovati jistě hnutí, které směřuje ku zvelebení a čtetí vůči slovanské písni, což zároveň sloužilo by nejvhodnější vůči poznání se všech Slovanů — což bude nám na přístě skoro nutno — řečeno jinak slovenské vzájemnosti. Opětně zde Slované nalézají se v popředí těchto snah, vyzývajíce všechny přízivece sdružené ve svých mnoha pěveckých družstevích k součinnosti a to od Atlantiku činaje až po Pacifik. První společné zpěvní vystoupení odbyváno bude, jak jsem již podotkl, v Johnstown, Pa., v neděli, 3. září, za součinnosti pěveckých sborů též hravatských, srbských a uherských. Činnost jejich jest zasvětili zmíněný den (první neděle v měsíci září, 1916) slovenské písni a sice v tom smyslu, že všichni oni, kteří se pro vzdálenost nebudou mocti osobně koncertu účastnit, aby tedy doma a ve svých okolí sešli se dle možno ti k společným zpěvům, tak aby onoho dne z mnoha set hrabů uměla slovenská písne. — Hej, jdiť to opravdu šlechetná snaha, což nemohla by se zvětšiti úcta vůči slovanské písni více, než mezi Čechy? — Tu namítne snad někdo: "Jó, my budeme zpívat, zatím co doma naši příbuzní nalézáje se v hrozných mukách války pláči!" — To jest tak pravda, ale jisto jest, že zpěv sám o sobě nemůže být nijak hrčím; důkaz toho, že až dosud, nikdo neprohřešil se v ničem zpívaje a konečně daleko prospěšnějším jest zpívat, nežli si "polemiky řízat od nohy" a vzájemně se hádat jako nerozumné děti — mnohdy jen o kózi chlup. — My zvykle už známe se jen jako socialisti a dle toho pak dovedeme se klacovat. Což nebylo by vhodnější niti snahu poznati se jednou, že s me tak všichni a dohromady jeom lidé? — Zpětně jde-li člověk sběhas v myšlénkách, tu přijde — pamatuje se — na mnohé radostné i bledé chvíle vzpomínkou, řádk tich veselých, tich milých jen tak pořádku a jsou to jistě ty nejbláznivější okamžiky v životě, a než nikdy nezapomínáme, když nebyl jsme přítelství, kdy mohli sme si volně, srdcezně zazpívat. A my tolik máme krásných opravlu zpěvu, které psány jsou našim předky krev a s celým citem.

Nemůžeme brně, když mnohdy nádo jen etíme a vážeme si těchto zlážených krásných perel po našich předcích? — Co mám na mysli, jež ku koneci podotknouti hej, jest: Žádná cenzura nebyla by kompetentní, aby přes to šla, vyhlá by to více či méně přesné, — "Co jenom tímto řečměníš si sámno?" táže se snad mnohá a onohy ze stěných čtoučích. — Ano, mluveno jest tím něco a sice: žádné přesné dodržování programu, ba ani tento psát není třeba! Však, zase bývali někdy v něem nezbytnou arbo také vhodnou dohadu, tedy učiníme si na rue jednou za uherský měsíc, et, tenáči a členáky tohoto listu, jidit dohadu vájemejnosti, pomocí až zasvětili bychom jednu neděli i sice první neděli v přístim měsíci září slovanské písni. Vstupenka nic nebude nás státi, nebo slavu učiníme úplně po domácku i to každý dle vlastního způsobu! Zpívat přece umíme, že? — Zníťenou neděli zvolili sobě bratři Slované k netení slovanské písne, oho dne z mnoha kolonií slovenských po celé Americe rozhláti se budou zvuky pestrých slovenských zpěvů. — Před válkou Čechové se Slované na poli sokolůke činnosti udržovali ty největše stýky a ještě vždy rádi roviných s tímto vyhlédávali. Proč bychom nyní, kdy skýtá se nám vhodná příležitost, nechtěli jiti v

Uvoniti bych ještě pustil, kropiti však ne, neb kropiti ji budou moje božké slze.

dohadná s nimi? Jedná se o nevinnou, nejvyšší krásnou věc — zpěv. Oni totiž zpívají budou, jak umějí, totiž slovensky. No, a my zase zpívat můžem česky — ovšem na tom ne nesejme, bude-li kdo náhodou zpívat též moravsky. Písne jakéhokoli druhu námi zpívané budou jistě a rozhodně všechny slovanskými. — Jsem skoro zárliv — a z hloubi citů odporučoval bych oněm Čechům, kteří jsou v Pennsylvanii blízko města Johnstown, aby nenechali si ujtí této jen ojedinelé příležitosti a súčasťují se tam chystaněho zpěvního koncertu! Sám však se musím směřit se skutečnosti, že patřím chťej nechtěj mezi ty hodné vzdálené — i pročež jiného nezbývá mi, než vzdát čest slovanské písni jenom taky po domácku. Ostatně zde jest kolonie slovenská, čítající 7 tisíc členů, doufám tudíž uslyšeti nějaké i zajímavější zvuky slovanské písne — avšak sám, budu-li též chtít zpívat, vidim se nucen i tentokrát uchýlit se k způsobu už u mne obvyklému — zeela a úplně volně, jako ten pěvec v haluzích stromu. Snad zvědav bude někdo, jakou bych hned tak asi spustil? Inu, toť jsou nějaké výběry. Vzdl bych to z kraje, třebaš tuto:

Aj bábo,*) bábo náš,
černou kosičku máš,
kdo ti ji opeře keť maměnkú nemáš!
Všeci se staraji nad moje chubotu
a já se nestarám, atd.

*Bábo — pastýř.

Čítala další bych přidal a sice dle nálady, náhodou ještě tuto:

Chlapek Vlénovjaně**) mají koně vrané

** Vlénov — na Slované.

Kokulenky tenký za šindra vyřvané:
Chodíme, chodíme hore po dohadu,
dole kterou panenku se zna probudíme:
atd.

No, nezbývá než ukončit. Odkládaje pero, přeji všem chystaným sborovým i samostatným slovanským zpěvním veselo a úplného zdaru! S pozdravem na všechny čtoucí, jsem v čtetě
M. J. Podhorák.

BLUE RAPIDS, KANS., dne 7. srpna, 1916. Ct. redakce "Pokrok" — Přiložený naleznete ohlas na předplatné na "Pokrok", při kterémto příležitosti zároveň dovoluji si vám sděliti, že vašemu časopisu dávám přednost před jinými českými časopisy za to, že jdete přímo, bez urážek jiným náhledům, a dáte místo dopisům, které jednaj zvláště o dobro českého lidu. Půjduťe-li tou cestou dále, nejen že neztratíte, ale omdelíte nových čtenářů, neboť cesta pravdy jest tou nejjistější. — V čtetě vás spolu Čech.

Josef F. Roudus.

COLOMÉ, S. D., 14. srpna, '16. — Ctěná redakce! Již neorám, ani nesej, ale na žně se přece těším — inu, po obchodníku. Orání ale mne stále zajímá a také není divu, neboť se domnívám, že není Čecha, který by se mohl pochlubiti větší rozmanitostí orby, než já. Zarátek mě zkušenosti orby se vztahuje na stát Wisconsin, kde jsem zasovával křoví a mladý les tak hustý a vysoký, že oráče nebylo v tom houstí ani viděti. K tomu se potřeboval pluh s hráčkem asi deset neb dvanáct střečků dlouhým a za potah nám sloužilo od šestí do osmi párů volů. Při takovém orání bylo zapotřebí čtyř mužů, dva honili voly, jeden držel pluh k zemi za hřidel a čtvrtý držel kléče. Když jsme takto jednou orali, bylo mi svědeus držet pluh v zemi za hřidel a právě, když jsme vjeli do nejhustější křoví, narazil pluh na kámen a vjel ven; to uvolnilo volům v tahu a oni si pospíšili ku předu, v tom ohvatu sáhlo mi křeví nahu pod pluh a celá špice pluhu projela mi chodidlem nohy a způsobila mi velkou ránu. Že ale kosti ublíženo nebylo, zahojila se mi naha dobře a v krátkém čase. Později jsem zase oral na nerovné půdě a když tak jedu do kopce, pluh narazil na velký kámen a rásem stržil potah spět. Při tom nárazu však hřidel pluhu stažen byl k zemi tak, že kléče pluhu ocelý se vysoko ve vzduchu a narazily mi do brady, tak že záhy se mi v ústech drobily. Naštěstí ještě dosti mi jich zůstalo, že mohu vše, doha si přeji, aby ještě nyní uděly. Zkrátka sece-

no, orál jsem les, křoví, v kamení, v blátě, gambo a naposledy jsem oral krásné prerie. Seděl jsem nad pluhem na převrném sedadle a kouřil jsem doutník. Moudří lidé praví, že zkušenost je nejlepší škola života a já zkušenost mám, tedy jsem dobře v orání vyškolený, a jako dobrý školák jsem se jel minulý týden podívatí do Fremont na ten světový sjezd amerických oráčů — zvaný "The Fremont Tractor Show". Byl to překvapující sjezd rolnictva a těch parních pluhů. Orba započala asi ve dvě hodiny odpoledne na osmdesátí akrech. Za půl druhé hodiny bylo celé pole zorané, a já napočítal jsem přes sedmdesát pět parních pluhů, které se na tom orání podílely, a myslím, že jich bylo více. Byla to obrovská práce a pěkně provedena. Některý ten parní stroj utáhl více než těch osm párů volů ve Wisconsinu. Večer se odbyval zápas mezi pp. Stecherem a Christensenem a tu i já s dychtivostí jsem očekával chvíli zápasu. Christensen nám byl představen co champion Dánska a náš Jozífek, co světový champion. Jmenuji ho Jozífek proto, že jeho mírná a skromná povaha mi představuje nevinného desítiletého chlapce, neb tak skromným se mi Joe Stecher zdá. Z počátku zápasili chlapi a pak dva jiní a konečně došla řada na Jozífka a jeho soupeře. Můj okolní zástup práł Dánovi a tudíž průběhem zápasu bylo voláno a tleskáno Dánovi. Však asi po sedmi minutách zápasu Jozífek zasnil klestě, ale v malé chvíli je pustil, a tu kolem nme nastala výrava pro Dána. Zápas ale pokračoval a v malé chvíli Jozífek zapal klíčeti zvonu a hned bylo viděti, jak Dán se poddává. Jozífek pouze zatloucal posledním rámem k zínovce. Dán hrál za deset minut. Jozífek šel do zadu do jeho kumbálku a Dán šel ven, ale brzy se vrátil a zůstal stát, a lavici podpřel. Blízko mne, Tak uběhlo asi pět minut odpočinku a já bedlivě Dána pozoroval, jak si stěžka oddechovál, tu hned jsem si myslel, že v druhém zápasu asi dlouho nevydrží. Druhý zápas začal, ale asi ve dvou minutách Jozífek měl nůžky nasazené a Dán jako sám na zínku se kladl. Bylo po všem — Jozífek zvířel a o hlubší potlesk dokazoval, že má Jozífek silu přátel. Lid se hrnul ven, však já jako cizinec, ale kraljan, do kumbálku za Jozífkem, kterého jsem takto překvapil: "Jozífku, zde ti chej potráš ruky za tvou dobrou práci; já jsem Matoušek." — Jozífek seděl klidně na židli, jakoby se nebylo nic přihodilo. Dva obsluhové z něj jen potáčky potu utírali. A jako zasoubebné děvč s lbezným úsměvem na rtech podal mi Jozífek bez váhání pravici na potřes a na všechny otázky ochotně odpovídal. Já však jsem jej nechtěl mnoho obtěžovati, ale na rozloučenou jsem mu řekl po anglicku: "Joe, dej si na sebe pozor, neb jsi pěkný mladík, a přestať tuto práci — v pravý čas!" Dle mého pozorování si myslím, že Jozífek ani neví, jak je silný, a nemyslím, že kdo hned tak silný naroste. Ale jsou zde lidé, kteří by té jeho dobré duši nepřáli. Ten jeho charakter — ta ušlechtilá povaha měla by sloužiti všem českým hochům za vzor. Já vždy bláhal, že Čech je velmi šikovným národem, jen více strídmosti a vše se nám bude klouit. — Váš věrný: — Frant. Matoušek.

Aj bábo,*) bábo náš,
černou kosičku máš,
kdo ti ji opeře keť maměnkú nemáš!
Všeci se staraji nad moje chubotu
a já se nestarám, atd.

*Bábo — pastýř.

Čítala další bych přidal a sice dle nálady, náhodou ještě tuto:

Chlapek Vlénovjaně**) mají koně vrané

** Vlénov — na Slované.

Kokulenky tenký za šindra vyřvané:
Chodíme, chodíme hore po dohadu,
dole kterou panenku se zna probudíme:
atd.

No, nezbývá než ukončit. Odkládaje pero, přeji všem chystaným sborovým i samostatným slovanským zpěvním veselo a úplného zdaru! S pozdravem na všechny čtoucí, jsem v čtetě
M. J. Podhorák.

BLUE RAPIDS, KANS., dne 7. srpna, 1916. Ct. redakce "Pokrok" — Přiložený naleznete ohlas na předplatné na "Pokrok", při kterémto příležitosti zároveň dovoluji si vám sděliti, že vašemu časopisu dávám přednost před jinými českými časopisy za to, že jdete přímo, bez urážek jiným náhledům, a dáte místo dopisům, které jednaj zvláště o dobro českého lidu. Půjduťe-li tou cestou dále, nejen že neztratíte, ale omdelíte nových čtenářů, neboť cesta pravdy jest tou nejjistější. — V čtetě vás spolu Čech.

Josef F. Roudus.

COLOMÉ, S. D., 14. srpna, '16. — Ctěná redakce! Již neorám, ani nesej, ale na žně se přece těším — inu, po obchodníku. Orání ale mne stále zajímá a také není divu, neboť se domnívám, že není Čecha, který by se mohl pochlubiti větší rozmanitostí orby, než já. Zarátek mě zkušenosti orby se vztahuje na stát Wisconsin, kde jsem zasovával křoví a mladý les tak hustý a vysoký, že oráče nebylo v tom houstí ani viděti. K tomu se potřeboval pluh s hráčkem asi deset neb dvanáct střečků dlouhým a za potah nám sloužilo od šestí do osmi párů volů. Při takovém orání bylo zapotřebí čtyř mužů, dva honili voly, jeden držel pluh k zemi za hřidel a čtvrtý držel kléče. Když jsme takto jednou orali, bylo mi svědeus držet pluh v zemi za hřidel a právě, když jsme vjeli do nejhustější křoví, narazil pluh na kámen a vjel ven; to uvolnilo volům v tahu a oni si pospíšili ku předu, v tom ohvatu sáhlo mi křeví nahu pod pluh a celá špice pluhu projela mi chodidlem nohy a způsobila mi velkou ránu. Že ale kosti ublíženo nebylo, zahojila se mi naha dobře a v krátkém čase. Později jsem zase oral na nerovné půdě a když tak jedu do kopce, pluh narazil na velký kámen a rásem stržil potah spět. Při tom nárazu však hřidel pluhu stažen byl k zemi tak, že kléče pluhu ocelý se vysoko ve vzduchu a narazily mi do brady, tak že záhy se mi v ústech drobily. Naštěstí ještě dosti mi jich zůstalo, že mohu vše, doha si přeji, aby ještě nyní uděly. Zkrátka sece-

no, orál jsem les, křoví, v kamení, v blátě, gambo a naposledy jsem oral krásné prerie. Seděl jsem nad pluhem na převrném sedadle a kouřil jsem doutník. Moudří lidé praví, že zkušenost je nejlepší škola života a já zkušenost mám, tedy jsem dobře v orání vyškolený, a jako dobrý školák jsem se jel minulý týden podívatí do Fremont na ten světový sjezd amerických oráčů — zvaný "The Fremont Tractor Show". Byl to překvapující sjezd rolnictva a těch parních pluhů. Orba započala asi ve dvě hodiny odpoledne na osmdesátí akrech. Za půl druhé hodiny bylo celé pole zorané, a já napočítal jsem přes sedmdesát pět parních pluhů, které se na tom orání podílely, a myslím, že jich bylo více. Byla to obrovská práce a pěkně provedena. Některý ten parní stroj utáhl více než těch osm párů volů ve Wisconsinu. Večer se odbyval zápas mezi pp. Stecherem a Christensenem a tu i já s dychtivostí jsem očekával chvíli zápasu. Christensen nám byl představen co champion Dánska a náš Jozífek, co světový champion. Jmenuji ho Jozífek proto, že jeho mírná a skromná povaha mi představuje nevinného desítiletého chlapce, neb tak skromným se mi Joe Stecher zdá. Z počátku zápasili chlapi a pak dva jiní a konečně došla řada na Jozífka a jeho soupeře. Můj okolní zástup práł Dánovi a tudíž průběhem zápasu bylo voláno a tleskáno Dánovi. Však asi po sedmi minutách zápasu Jozífek zasnil klestě, ale v malé chvíli je pustil, a tu kolem nme nastala výrava pro Dána. Zápas ale pokračoval a v malé chvíli Jozífek zapal klíčeti zvonu a hned bylo viděti, jak Dán se poddává. Jozífek pouze zatloucal posledním rámem k zínovce. Dán hrál za deset minut. Jozífek šel do zadu do jeho kumbálku a Dán šel ven, ale brzy se vrátil a zůstal stát, a lavici podpřel. Blízko mne, Tak uběhlo asi pět minut odpočinku a já bedlivě Dána pozoroval, jak si stěžka oddechovál, tu hned jsem si myslel, že v druhém zápasu asi dlouho nevydrží. Druhý zápas začal, ale asi ve dvou minutách Jozífek měl nůžky nasazené a Dán jako sám na zínku se kladl. Bylo po všem — Jozífek zvířel a o hlubší potlesk dokazoval, že má Jozífek silu přátel. Lid se hrnul ven, však já jako cizinec, ale kraljan, do kumbálku za Jozífkem, kterého jsem takto překvapil: "Jozífku, zde ti chej potráš ruky za tvou dobrou práci; já jsem Matoušek." — Jozífek seděl klidně na židli, jakoby se nebylo nic přihodilo. Dva obsluhové z něj jen potáčky potu utírali. A jako zasoubebné děvč s lbezným úsměvem na rtech podal mi Jozífek bez váhání pravici na potřes a na všechny otázky ochotně odpovídal. Já však jsem jej nechtěl mnoho obtěžovati, ale na rozloučenou jsem mu řekl po anglicku: "Joe, dej si na sebe pozor, neb jsi pěkný mladík, a přestať tuto práci — v pravý čas!" Dle mého pozorování si myslím, že Jozífek ani neví, jak je silný, a nemyslím, že kdo hned tak silný naroste. Ale jsou zde lidé, kteří by té jeho dobré duši nepřáli. Ten jeho charakter — ta ušlechtilá povaha měla by sloužiti všem českým hochům za vzor. Já vždy bláhal, že Čech je velmi šikovným národem, jen více strídmosti a vše se nám bude klouit. — Váš věrný: — Frant. Matoušek.

Aj bábo,*) bábo náš,
černou kosičku máš,
kdo ti ji opeře keť maměnkú nemáš!
Všeci se staraji nad moje chubotu
a já se nestarám, atd.

*Bábo — pastýř.

Čítala další bych přidal a sice dle nálady, náhodou ještě tuto:

Chlapek Vlénovjaně**) mají koně vrané

** Vlénov — na Slované.

Kokulenky tenký za šindra vyřvané:
Chodíme, chodíme hore po dohadu,
dole kterou panenku se zna probudíme:
atd.

No, nezbývá než ukončit. Odkládaje pero, přeji všem chystaným sborovým i samostatným slovanským zpěvním veselo a úplného zdaru! S pozdravem na všechny čtoucí, jsem v čtetě
M. J. Podhorák.

BLUE RAPIDS, KANS., dne 7. srpna, 1916. Ct. redakce "Pokrok" — Přiložený naleznete ohlas na předplatné na "Pokrok", při kterémto příležitosti zároveň dovoluji si vám sděliti, že vašemu časopisu dávám přednost před jinými českými časopisy za to, že jdete přímo, bez urážek jiným náhledům, a dáte místo dopisům, které jednaj zvláště o dobro českého lidu. Půjduťe-li tou cestou dále, nejen že neztratíte, ale omdelíte nových čtenářů, neboť cesta pravdy jest tou nejjistější. — V čtetě vás spolu Čech.

Josef F. Roudus.

COLOMÉ, S. D., 14. srpna, '16. — Ctěná redakce! Již neorám, ani nesej, ale na žně se přece těším — inu, po obchodníku. Orání ale mne stále zajímá a také není divu, neboť se domnívám, že není Čecha, který by se mohl pochlubiti větší rozmanitostí orby, než já. Zarátek mě zkušenosti orby se vztahuje na stát Wisconsin, kde jsem zasovával křoví a mladý les tak hustý a vysoký, že oráče nebylo v tom houstí ani viděti. K tomu se potřeboval pluh s hráčkem asi deset neb dvanáct střečků dlouhým a za potah nám sloužilo od šestí do osmi párů volů. Při takovém orání bylo zapotřebí čtyř mužů, dva honili voly, jeden držel pluh k zemi za hřidel a čtvrtý držel kléče. Když jsme takto jednou orali, bylo mi svědeus držet pluh v zemi za hřidel a právě, když jsme vjeli do nejhustější křoví, narazil pluh na kámen a vjel ven; to uvolnilo volům v tahu a oni si pospíšili ku předu, v tom ohvatu sáhlo mi křeví nahu pod pluh a celá špice pluhu projela mi chodidlem nohy a způsobila mi velkou ránu. Že ale kosti ublíženo nebylo, zahojila se mi naha dobře a v krátkém čase. Později jsem zase oral na nerovné půdě a když tak jedu do kopce, pluh narazil na velký kámen a rásem stržil potah spět. Při tom nárazu však hřidel pluhu stažen byl k zemi tak, že kléče pluhu ocelý se vysoko ve vzduchu a narazily mi do brady, tak že záhy se mi v ústech drobily. Naštěstí ještě dosti mi jich zůstalo, že mohu vše, doha si přeji, aby ještě nyní uděly. Zkrátka sece-

The Dobry Hog Remedy

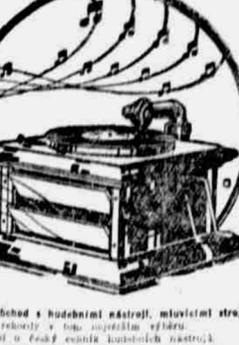
Dobryho lék pro prasata

Určitě vyléčí tak zvanou cholera prasat, tuberkulosa, kašel, skýtavko, průjmy a prasná onemocnění po očkování i zvířel čerby. Rulime za to, že 100 ten jest o 100 procent lepší, než léčen serumvirem a podobně. Dáme \$100.00 každému, nedokážeme-li vyřešit skutočnou zkoušku. Vybízime spolkový zemědělský odbor nebo takový odbor v kterémkoliv státu ku veřejné zkušice. Každá tvrzení, že náš lék nevyléčí vyřešené choroby, jsou naprosto klamná. Nevymáame ani spolkové ni státní zverolekate.

Zašleme lék bez peněz na ledenáždenní zkušicu; neovládli se, nebudeme požadováti. Píste si dnes o BEZPLATNÉ cenové informace na:

JOHN DOBRY MFG. CO.

Cedar Rapids, Iowa, U. S. A.

Česky nádob s hudebními nástroji, mluvicími stroji
Klasik sborový v tom největším výběru
Píste si o třech cenách hudebních nástrojů
Ceně záleží pro samostatně psané na 200 vřel

JOSEPH JIRAN

1333 West 18th Street, CHICAGO, ILL.

Edward J. Svoboda

právník
Úřadovna: 427 Rose Building,
jiho-východní roh 16. a Farnam
OMAHA, NEB.

DR. J. C. SOUKUP,

ZUBNÍ LÉKAR
Přestěhoval se do:
815 City National Bank Bldg.,
16th and Harney St. OMAHA

A TRIUMPH IN PURITY

Storz

BEER

PROMPT DELIVERY
TO PRIVATE
FAMILY TRADE
MAIL ORDERS SHIPPED
IMMEDIATELY
CHAS. STORZ
CONSUMERS DISTRIBUTOR
1827-29 SHERMAN AVE.
OMAHA, NEB.
PHONE WEB. 1260

Všeobecné zařízení hostince vlastněl
PETE JOHANEK,
č. 1502 William ul., Omaha, Neb.
Schlitzovy hoak vady na šepu. Dobře
likéry a chatné doutníky. Čisté piva
v halejti místnosti pro krajany, kteří
savitají do Omahy. 1-344f

Lékařské předpisy

americké i z Čech, veškeré
léky, barvy, oleje, sklo, fotografické
potřeby, sodafontána, poštovní a knihovní
odbočka, v lékárně

Beránek & Syn

18. a William ulice.
Tel. Douglas 3350.

23° Když si chcete pochutnati na dobrém "Budweiser" pivu, tu najděte si do "Národní Síně" p. JANA VAMPOLY, roh 13. a William. Na sklade má nejlepší domácí a imp. vlna, různé knižky a doutníky — Advertisment

24° Cheče-li aby váš slopioc nesly v šimé, objednejte si připravén krunivo u: J. J. Schneider, 1242 So. 13th St., Omaha, Tel. Doug. 1824. Advertisment

MALÝ OZNAMOVATEL

Pod tímto ohlavením uvatejfo jeme různá menší oznamení: je ko: Přijme se — Prodá se — Koupi neb vymění se — Hladě se — atd. Za oznamky v *Malém Oznamovateli* počítáme za jedno uveřejnění 1 cent za každé slovo — každá řádka počítá se též za slovo. Mají-li dotazy bfti adrese oznamy na administraci, oznamovatel musí poštovné sám hraditi. Oznamky uvatejfo se jen tehdy, je-li ohnos přiložen — jinak zá stanou nepovinnými. — Menších oznamek než za 25c nepřijímáme. Napíste si oznamku ještě dnes, spojtejte slova a dle toho, kolikrát přejete si míti oznamku u veřejného, ohnos přilože a ukáž vedle. S vřeldekem jiště bude to více než spokojen. Dopisy a dresunje na: Pokrok Publ. Co., 1417-1419 So. 13. Str., Omaha, Nebraska.

NA PRODEJ pěkná farma v okrese
Brule, South Dakota. Naechází se
ve stědia české osady, blízko školy. —
Dva kostely jsou vzdáleny 3 míle, ko-
várna a dva obchody jednu míli. — K
farmě patří 320 akrů, většina vyzálená
a může se vyzdělavati celá, hojnost do-
bré a stálé vody. Veškeré potřebné bu-
dovy jsou v nejlepší pořádku a pozem-
ky jsou oplodněny. Též jest na prodej v
té osadě sekl 100 akrů, vše oplodněno,
40 akrů vyzáleno, ostatní dobrá lunka.
Cena \$55.00 za akr, neboť kovů, zbytk
na mírné splátky. Vše prodává se ná-
hodlou státi majitele. Blížá sděli: Ja-
sof Pipal, Wolf Point, Mont. — Adver-
tisment 46x10 p.

Přijme se (eznický pomocník, svo-
bodný a spolehlivý, který se vyzná v
porážení a odělení uzenu. Práce státi.
Uhlíkáky na Frank Pákel, Howells,
Neb. — Advertisment 1.2x5p.

DOBŘÁ příležitost pro dobrého to-
tografa v živém českém městě Howells,
Neb. O podmínosti píše na Frank J.
Přelha, Howell, Neb. — Advertisment

ROZPRODÁM několik akrů pozemku
v hranicích města Dwight po akru neb
více, dle příni kupce. Blížá sděli: E. M.
Dobrušský, Dwight, Neb. — Adver-
tisment 1.5-5p.

FARMY levně na prodej. Farmy ty-
to nalézají se poblíž měst Avon, Dan-
te a Wagner, okres Charles Mix, South
Dakota. Prodá se též množství indi-
ánských pozemků. Píste na: L. A. Čer-
nák, Daulte, So. Dak. — Advertisment
3-15p.

PRODÁM neb vyměním 80 akrovou
farmu se všim zařizemí i úrodou, po-
lovie vyzálená, nově vyzálený pozemek,
nový dům a ostatní budovy, 2 míle od
města. Blížá sděli: Anton Veverka,
Needham, Wis. — Advertisment 1.5-5 p.